

Μητροπολίτης Βεροίας: «Ο Χριστός επιστρέφει στον ουρανό με την Ανάληψη του»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Η Ιερά Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, υπό την καθοδήγηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Παντελεήμονος, αξιοποιεί τις σύγχρονες τεχνολογίες για την πνευματική ενίσχυση και καθοδήγηση των πιστών.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στη σειρά των εκπομπών «**Επισκοπικός Λόγος - Λόγος Οικοδομής**», που μεταδίδεται εβδομαδιαίως από τα μέσα κοινωνικής δικτυώσεως της Ιεράς Μητροπόλεως και από τον τηλεοπτικό εκκλησιαστικό σταθμό «4Ε», συνεχίζει τις ομιλίες με θέμα το «Σύμβολο της Πίστεως», καθώς φέτος συμπληρώνονται 1700 χρόνια από τη σύγκληση της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου. **Το απόγευμα της Πέμπτης, 22 Μαΐου, ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε το θέμα: «Καί ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς».**

Όλες οι διαδικτυακές εκπομπές και ομιλίες είναι διαθέσιμες στην επίσημη ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, καθώς και

στο αντίστοιχο κανάλι στο YouTube.

Στη διαδικτυακή ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων: Τό πέμπτο άρθρο τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως ἀναφέρεται, ὅπως εἶδαμε, στήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία, ὅπως ὁμολογοῦμε, ἔγινε «κατά τάς Γραφάς». Εἶχαν δηλαδή ὁμιλήσει γι' αὐτήν οἱ προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἡ προσθήκη αὐτή δέν εἶναι καθόλου ἀσήμαντη. Οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου θέλουν νά τονίσουν ὅτι ὅλα ὅσα σχετίζονται μέ τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας, τοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτοῦ μας δέν ἔγιναν τυχαῖα. Ἀποτελοῦσαν μέρη τοῦ σχεδίου τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας καί τήν καταδυναστεία τοῦ διαβόλου.

Μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ὁλοκληρώνεται, μπορούμε νά ποῦμε, αὐτό τό ἔργο τῆς σωτηρίας τῆς σωτηρίας μας. Ὁ Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος, συναναστράφηκε μαζί μας, δίδαξε, θαυματούργησε, σταυρώθηκε καί θυσιάσθηκε γιά τή σωτηρία μας. Ἀπέδωσε μέ τόν δικό του θάνατο τό δικό μας χρέος ἔναντι τοῦ Θεοῦ, σβύνοντας μέ τό αἷμα του τό χειρόγραφο τῶν ἁμαρτιῶν μας καί μᾶς ἄφησε ὡς παράδειγμα ζωῆς τῆ δική του ζωή. Κι ἀκόμη «κατήλθε μέχρις Ἄδου ταμείων», συνέτριψε τόν Ἄδη καί ἀνέστησε τούς πρό αἰώνων κεκοιμημένους, ἐξασφαλίζοντας μέ τή δική του ἀνάσταση καί τή δική μας καί καταργώντας τόν θάνατο πού εἰσῆλθε μέ τήν παρακοή τῶν πρωτοπλάστων καί τήν ἁμαρτία.

Ὁ Χριστός ἀναστήθηκε μέ τό ἀνθρώπινο σῶμα του «έν ἐτέρᾳ μορφῇ», ἀφθαρτοποιημένο, γιά νά τό τιμήσει ἀλλά καί γιά νά μᾶς δείξει πῶς θά εἶναι καί τά δικά μας σώματα μετά τήν ἀνάστασή μας. Καί αὐτό τό ἀναστημένο σῶμα του δείχνει καί στούς μαθητές του ἐπί σαράντα ἡμέρες κατά τίς ἐμφανίσεις του.

Θά μπορούσε νά εἶχε ἐπιστρέψει ὁ Χριστός μετά τήν Ἀνάστασή του κατευθεῖαν στόν οὐρανό. Δέν τό κάνει ὅμως, ἀφενός γιατί θέλει νά ἐνισχύσει τούς μαθητές του καί νά τούς ἐδραιώσει τήν πίστη στήν Ἀνάστασή του, κάτι πού ἀσφαλῶς δέν ἦταν εὐκόλο νά τό κατανοήσουν, καί ἀφετέρου γιά νά τούς πεῖ τί ἐπρόκειτο νά συμβεῖ στή συνέχεια καί τί θά ἔπρεπε νά κάνουν, ὥστε νά γνωρίζουν καί νά εἶναι προετοιμασμένοι.

Έτσι ὁ Χριστός ἐμφανίζεται στούς μαθητές του καί συζητᾷ μαζί τους γιά τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τούς συνιστᾷ νά μήν ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τά Ἱεροσόλυμα καί νά περιμένουν τήν ἐπιδημία τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Τό Πανάγιο Πνεῦμα θά ἔπαιρνε ἀπό τόν Χριστό τή σκυτάλη τοῦ λυτρωτικοῦ του ἔργου ἐπάνω στή γῆ, γιά νά βρίσκεται μέχρι τῆς συντέλειαις τῶν αἰώνων μέσα στήν Ἐκκλησία ὡς παράκλητος ἀγαθός καί θησαυρός ὅλων τῶν ἀγαθῶν.

Ὁ Χριστός ἐνισχύει τούς μαθητές του, καθώς γνωρίζει ὅτι τό ἔργο τοῦ κηρύγματος καί τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου πού θά τούς ἀνέθετε δέν εἶναι καθόλου εὐκόλη ὑπόθεση. Οἱ μαθητές του, οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ὁποίους ἦταν ἀπλοί ἀλιεῖς, θά ἀντιμετώπιζαν ὄχι μόνο τήν κακία καί τόν φθόνο τῶν Ἰουδαίων, ἀλλά καί ποικίλες δυσκολίες, διωγμούς, θλίψεις καί στενοχωρίες. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός τους προσφέρει τά θεῖα δῶρα τῆς εἰρήνης καί τῆς χαρᾶς, τήν ὁποία, ὅπως λέγει, κανεῖς δέν θά μπορέσει νά τούς τήν ἀφαιρέσει.

Τούς προσφέρει ἀκόμη τή χάρη τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων, φυσώντας στά πρόσωπά τους καί λέγοντας: «λάβετε πνεῦμα ἅγιον, ἅν τινων ἀφεῖτε τὰς ἁμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς, ἅν τινων κρατεῖτε κεκράτηνται». Μέ τή χάρη αὐτή θά μποροῦν νά συνεχίζουν τό δικό του ἔργο, τῆς ἀφέσεως δηλαδή τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως γνωρίζουμε ἀπό τά ἱερά Εὐαγγέλια.

Τούς πρόσφερε ἀκόμη τόν φωτισμό καί τή δύναμη «τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς», νά κατανοοῦν δηλαδή τί λέγουν οἱ Γραφές, κυρίως προφητικά γιά τόν ἴδιο, κάτι πού μέχρι τήν Ἀνάστασή του δέν κατανοοῦσαν. Τούς ὑπόσχεται νά στείλει τόν Παράκλητο, τό Ἅγιο Πνεῦμα, καί τούς τέλος δίδει τή θεία εὐλογία του.

Ὁ Χριστός δέν θά παρέμενε φυσικά γιά πάντα στή γῆ ἀναστημένος. Τό ἔργο του ἐπὶ γῆς εἶχε ἤδη τελειώσει, ὅπως εἶχε πεῖ ὁ ἴδιος πρίν ἀπό τή Σταύρωσή του καί ἔπρεπε νά ἐπιστρέψει ἐκεῖ ἀπό ὅπου εἶχε ἔλθει, στούς κόλπους τοῦ Θεοῦ-Πατρός του.

Πῶς ὅμως θά ἐπέστρεφε, ὥστε νά τό κατανοήσουν οἱ μαθητές του μέ τίς αἰσθήσεις τους, διότι δέν ὑπῆρχε δυνατότητα νά τό κατανοήσουν μέ τήν λογική, ἐάν τούς τό ἔλεγε;

Ὁ Χριστός ἐπιστρέφει στόν οὐρανό μέ τήν Ἀνάληψή του καί ἔτσι ἐμεῖς ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως «καί ἀνελθόντα εἰς τούς οὐρανοὺς».